

lig ikke vedrørte Rigsdagen. Det siges i Betænkningen, at Rigsdagen egentlig ikke har nogen Grund til at befatte sig med disse Forhold, idet Lønforholdene kan ordnes paa Finansloven. Den højtærede Justitsminister har ikke haft samme Anskuelse, og derfor foreligger dette Lovforslag for Rigsdagen. Men selve Motiveringen foreligger, som sagt, ikke. Man har ikke saa godt kunnet henvise til de dyre Tider, fordi Plejepersonalet har fuldstændigt Ophold paa Hospitalerne, faar baade Kost og Logi, Lys og Brændsel og desuden en Del af Klæderne. De Forhøjelser, der foreslaas, er imidlertid ikke grumme store, og de kommer navnlig de lavestlønnede til gode, falder altsaa der, hvor man nok kan sige, at der mest trænges til dem. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Sammenligninger mellem de nuværende Lønninger og de foreslaaede, de hører nærmere hjemme i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat.

Dersom der skal være nogen Betænkelighed ved nogen af disse Lønforhøjelser, skal det være den, at de maaske griber noget ind i de Lønskalaer, som andre af Statens Embedsmænd har, at vi ved nu at ændre paa dette Punkt vil foregribe Begivenhedernes Gang. Det tror jeg nu egentlig ikke vil ske, men der er dog maaske nogen, der kan have nogen Betænkelighed i saa Henseende. Ogsaa en anden Betænkelighed vil jeg gerne nævne. Aandssvageanstalterne udøver en ganske lignende Virksomhed som Sindssygehospitalet, og det Arbejde, Plejepersonalerne har, er lige saa anstrengende og lige saa slemt som det ved Sindssygehospitalet, eller maaske endda mere trøstesløst, for saa vidt som man jo ikke ved de aandssvage i den Grad som overfor de sindssyge kan haabe paa Bedring. Den her foreslaaede Lønforhøjelse vil maaske vække Forhaabninger hos Personalet ved Aandssvageanstalterne, og jeg vil sige, at der var god Grund til at give dem nogen Forhøjelse; men det lader sig ikke gøre med den Ordning, vi nu har, fordi Indtægterne ikke kan slaa til. Af Finanslovsforslaget ser vi, at hver Patient paa Sindssygehospitalet medfører en Udgift paa 900 Kr. om Aaret, og da der her endda ikke er taget Hensyn til de Penge, der staar i Bygningerne, vil det i Virkeligheden være mindst 100 Kr. mere, altsaa over 1,000 Kr., en sindssyg Patient koster om Aaret. En aandssvags Pleje andrager derimod kun 650 Kr. Det er altsaa aldeles umuligt at faa Lønningerne for Personalet paa Aandssvagean-

stalterne forhøjet. Dersom det foreliggende Lovforslag kunde bidrage til, at der blev bødet noget paa Forholdene ved Aandssvageanstalterne, vilde jeg hilse det med Glæde. Jeg kunde maaske nævne som Eksempler, at Plejerne paa Sindssygehospitalet efter Lovforslaget vil faa en Lønning, der kan stige til 1,630 Kr., hvorimod Plejerne paa Aandssvageanstalterne højst kan naa til 1,200 Kr., og at Overplejerskerne paa Sindssygeanstalterne kan naa op til 1,400 Kr., men ved Aandssvagevæsenet kun til 800 Kr. Man vil se, at der er en ret betydelig Forskel paa Lønningerne, skønt Arbejdet er nogenlunde ens.

Jeg skal nu blot nævne nogle ganske faa Enkeltheder. § 3 vil, saa vidt jeg kan se, give Overlægen en større Bemyndigelse, end han før har haft, til at afskedige Personalet. Det er mig ikke rigtig klart, hvor vidt Bemyndigelsen gaar, for der staar, at det pensionsberettigede Personale kun kan afskediges af Justitsministeren, saa at Ændringen maaske alligevel ikke betyder saa forfærdelig meget.

En Bestemmelse i den forrige Lov er strøget her i Lovforslaget. Det er Bestemmelsen om Fridagene. Jeg er ikke rigtig sikker paa, at Udeladelsen er heldig, men da der ikke foreligger nogen Motivering for den, skal jeg ikke komme ind paa Sagen. Jeg kunde være noget bange for de Konsekvenser, der muligvis kunde drages af Udeladelsen.

Endelig skal jeg nævne en Bestemmelse i § 6. Elevernes Løn skal ifølge § 6 fastsættes af Justitsministeren, men før var Elevernes Løn fastsat i selve Lovforslaget.

Saa skal jeg endelig omtale det sidste Stykke i § 6, hvor der staar: „For saa vidt nogen af Plejepersonalet gør Tjeneste ved Natpleje eller i andre særlig betroede Stillinger, kan der gives den paagældende Løntillæg eller Honorarer indenfor et ved de aarlige Finanslove fastsat Beløb“. Det er en ny Bestemmelse, der er kommet ind her, og jeg ved ikke rigtig, hvor vidt den kan gaa. Jeg forstaar jo nok, at det naturligtvis ikke er Meningen, at den skal bruges i forfærdelig udstrakt Grad, men jeg er ikke rigtig klar over, hvor vidt en saadan almindelig Beføjelse for Hospitalet til at give Honorarer og Lønninger kan gaa. Derom kan vi maaske faa lidt Oplysninger gennem Udvalgsbehandlingen.

Til Slutning vil jeg omtale § 9, hvor der i 2det Stykke staar, at Personalet har „fri Lægehjælp og Medicin samt Beklædning i